

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-42/21-8

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

Primljeno: 15-03-2021			Prilog 6
e-mail	eojn	neposredno	poštom
KLASA: UP/II-034-02/20-01/1020			
URBROJ: 383-01/21-11			

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlangi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja: GIC GRADNJE d.o.o., VIII Ravnice 4/a, Zagreb i GIC GRADNJE d.o.o., Sv. Florijan 120, Rogaška Slatina, oboje zastupani po punomoćniku odvjetnici Jeleni Lučić-Nöthig iz Odvjetničkog društva Buterin i Posavec, Zagreb, Masarykova ulica 3, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: 1. Klinički bolnički centar Osijek, Osijek, Josipa Hutplera 4 i Zajednice ponuditelja: Projekt gradnja plus d.o.o., Gornja Vrba, Vrbska 3 i Tromont d.o.o., Split, Dračevac 11, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/1020, urbroj: 354-01/20-8 od 31. prosinca 2020. godine, kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom 1. izreke, odbijena je žalba žalitelja Zajednice ponuditelja: GIC GRADNJE d.o.o., Zagreb i GIC GRADNJE gradbeništvo, izvajanje in inženiring d.o.o., Rogaška Slatina, Republika Slovenija. Pod točkom 2. izreke odbijen je zahtjev žalitelja iste Zajednice ponuditelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Zajednica ponuditelja: GIC GRADNJE d.o.o. Zagreb i GIC GRADNJE Rogaška Slatina (dalje: Zajednica ponuditelja) je protiv osporenog rješenja tuženika podnijela tužbu u kojoj ističe da je odbijena ponuda tužitelja koja je podnesena u otvorenom postupku javne nabave kao nepravilna pozivom na odredbu članka 295. stavak 1., u vezi članka 3. stavak 1. točka 12. Zakona o javnoj nabavi, jer nije sukladna dokumentaciji o nabavi (dalje: DON). Kao razlog neusklađenosti navodi se da je tužitelj u svojoj ponudi dostavio troškovnik u kojem je utvrđeno da u listu D-dizala, redni broj D. 01, ćelija E 12, nije ispunjena stavka koja se odnosi na jediničnu cijenu te stoga nije mogla biti točno utvrđena ukupna cijena stavke PDV, cijena ponude bez PDV-a, iznos PDV-a i ukupna cijena ponude s PDV-om. Navodi se kako bi primjena instituta pojašnjenja i upotpunjavanja ponude propisana člankom 293. Zakona o javnoj nabavi neminovno dovela do izmjene ponude odnosno do promjene u ukupnoj cijeni ponude, obzirom da se ne može točno utvrditi jedinična cijena prethodno

navedene stavke jer ista nije navedena, da nema dokumenta temeljem kojeg bi naručitelj nedvojbeno mogao utvrditi jediničnu cijenu predmetne stavke, niti je u troškovniku naznačeno da je cijena predmetne stavke 0,00 kn. Tužitelj ističe da zbog načina na koji je kreiran i formatiran troškovnik naručitelja u Excelu, kada je jedinična cijena pojedine stavke 0,00 kn, u ćelijama troškovnika nije moguće iskazati brojčanu vrijednost, pa ne postoji način na koji je moguće ponuditi jediničnu cijenu 0,00 kn, a da pri tome ćelija predviđena za upis te jedinične cijene bude popunjena na način da u troškovniku bude naznačeno da je cijena predmetne stavke 0,00 kn. Svoju tvrdnju da je ćelija jedinične cijene (u konkretnom slučaju ćelija E12) ostavljena praznom, tuženik zasniva na utvrđenju da se unošenjem jedinične cijene od 0,00 kn u prikazu u traci za unos formula (ispod alatne trake u tablici excela) iskazuje brojčana vrijednost 0, ali istovremeno potvrđuje da se u samom polju jedinične cijene kao i u polju ukupne cijene javlja znak „-,„. Dakle, i sam tuženik potvrđuje da u troškovnik nije moguće upisati jediničnu cijenu 0,00 kn. Zadatak koji je zadan ponuditeljima DON-i nije unijeti broj u traku za unos formula (ispod alatne trake u tablici Excela), već unijeti cijenu (uključivo i cijenu 0,00 kn ukoliko se ona nudi) u ćeliju troškovnika. Unošenjem broja 0 u prikazu u traci za unos formula (ispod alatne trake u tablici excela) ne mijenja se činjenica da se ponuđena cijena od 0,00 kn niti tada ne prikazuje u ćeliji troškovnika koja je predviđen za upis jedinične cijene (u konkretnom slučaju ćelija E12). Naime, koji god broj se nalazio u alatnoj traci nije od značaja za ponuđenu jediničnu cijenu jer, kako i sam tuženik ispravno navodi u svojem rješenju od 14. veljače 2020., jediničnu cijenu stavke predstavlja broj upisan u ćeliju troškovnika predviđenu za upis jedinične cijene, a ne broj koji se vidi jedino na alatnoj traci. Iz navedenog (a i iz prirode troškovnika) jasno proizlazi da je u ćeliju troškovnika koja prikazuje jediničnu cijenu potrebno upisati broj (a ne „-,„ ili bilo koji drugi znak). U konkretnom slučaju kada je jedinična cijena 0,00 taj broj nije moguće upisati, što zaključuje i sam tuženik ali je osporenim rješenjem svejedno odbio žalbu tužitelja. Za opisano formatiranje troškovnik naručitelja u excelu nije odgovoran tužitelj niti on može snositi štetne posljedice koje iz tog proizlaze jer je tužitelj ispunio troškovnik koji je, kao što to tuženik navodi, sastavni dio pravomoćne DON-i. Tužitelj se nije žalio na DON-i jer ona nije nezakonita, njome jedino nije omogućeno u troškovniku brojkom upisati jediničnu cijenu od 0,00 kn za što nikako ne može biti odgovoran ponuditelj. Znajući to, naručitelj nije smio donijeti odluku kojom odbija kao nepravilnu ponudu kojoj stavka troškovnika bez broja znači da je taj broj 0,00. Kada bi se prihvatilo objašnjenje naručitelja i tuženika, značilo bi da ponuda jedinične cijene od 0,00 kn za bilo koju stavku troškovnika od strane bilo kojeg ponuditelja, zapravo nije dopuštena jer automatski dovodi do odbijanja ponude zbog toga što se u ćelijama troškovnika ne naznačuje da je cijena predmetne stavke 0,00 kn. Obzirom na činjenicu da nije moguće u troškovniku upisati jediničnu cijenu 0,00 kn zbog postavki troškovnika, a bez ikakve krivnje tužitelja, naručitelj nije smio zaključiti (a tuženik zakonito potvrditi takav zaključak), da bi primjena instituta pojašnjenja i upotpunjavanja ponude iz članka 293. Zakona o javnoj nabavi dovela neminovno do izmjene ponude odnosno do promjene u ukupnoj cijeni ponude. Smatra da pojašnjenje tužitelja u smislu odredbe članka 293. citiranog Zakona u odnosu na troškovnik, konkretno, list D-dizala, ćelija F12, ni u kom slučaju ne bi dovela do pregovaranja niti do promjene ponuđene cijene, obzirom da je ponuđena cijena predmetne stavke upravo 0,00 kn te je ukupna ponuda ponuđena cijena ostaje ista. Tuženik paušalno ocjenjuje kako se ne može prihvatiti tužiteljevo obrazloženje da je u stavku D.01 uključio u jediničnu i ukupnu cijenu stavke D.02 budući da isto ne proizlazi iz troškovnika niti iz cjelokupne ponude tužitelja. Upravo suprotno, iz jedinične cijene koja je ponuđena za stavku D.02 (ugradnja opreme) koja iznosi 1.590.000,00 kn s PDV-om, vidljivo je kako je u nju uključena i cijena stavke D.01 (cijena same opreme). Naime, cijena obje

stavke (D1 i D.2) kod Zajednice ponuditelja Projekt gradnja plus d.o.o. i Tromont iznosi 1.594.147,52 kn s PDV-om, a kod ponuditelja – tužitelja iznosi 1.814.500,52 kn s PDV-om, što pokazuje da je zbroj cijene D.01 + D.02 koju je tužitelj ponudio upravo tržišno usporediv sa zbrojem stavki D.01 + D.02 ostalih ponuditelja. Ponuda tužitelja je uz to ekonomski najpovoljnija ponuda i to jedino i isključivo zbog razloga što u ćeliji E12, pod stavkom 0.01 nije upisano da je cijena predmetne stavke 0,00 kn, iako tu ponudenu jediničnu cijenu od 0,00 kn nije fizički bilo moguće upisati u troškovnik. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti osporeno rješenje tuženika kao i odluku o odabiru najpovoljnije ponude od 7. prosinca 2020., kao i naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je predmet spora pitanje je li ponuda tužitelja izrađena u skladu s DON-i, odnosno je li naručitelj pregledao ponudu tužitelja sukladno uvjetima i zahtjevima iz DON-i. Poziva se na odredbu članka 280. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi iz 2016. godine te odredbu članka 280. stavak 4. i 290. istog Zakona. Ističe da je u konkretnom slučaju naručitelj točkom 2.7. DON-i propisao da ponuditelj treba zatražene stavke troškovnika ispuniti jediničnu cijenu stavke (po jedinici mjere), ukupnu cijenu stavke bez PDV te cijenu ponude bez PDV-a, iznos PDV i ukupnu cijenu ponude s PDV-om, da u troškovniku moraju biti popunjene sve stavke, da su ponuditelji dužni upisati jedinične cijene. Naručitelj je propisao da ako ponuditelj ne ispunji troškovnik u skladu sa zahtjevima iz DON-i, promijeni tekst i količine navedene u obrascu troškovnika, smatrat će se da je takav troškovnik nepotpun i nevažeći te će ponuda biti odbijena. Tužitelj nije ispunio sve tražene stavke troškovnika u skladu s DON-i pa je naručitelj pravilno odbio njegovu ponudu. Tužitelj nije ispunio stavku troškovnika u dijelu troškovnika D-DIZALA, redni broj stavke D.01, ćelija E12, u navedenoj stavci, od strane tužitelja nije iskazana nikakva vrijednost, nije upisana jedinična cijena, odnosno navedena ćelija je ostavljena praznom. Netočna je tvrdnja tužitelja da je u spornoj stavci iskazao jediničnu cijenu 0,00 kn, a navedeno proizlazi iz činjenice da su unošenjem jedinične cijene od 0,00 kn u traci za upis podataka (ispod alatne trake u tablici excel), iskazuje brojana vrijednost 0, dok se u samom polju jedinične cijene, kao i u polju ukupne cijene stavke pojavljuje oznaka „-,,. U troškovniku dostavljenom u ponudi tužitelja, u traci za unos podataka, vezano za spornu stavku, ne nalazi se nikakav brojčani podatak, niti se u polju jedinične cijene pojavljuje oznaka „-,,. Navedeno ukazuje na činjenicu da navedenu stavku troškovnika tužitelj nije ispunio ni sa kakvom cijenom, odnosno nije ispunio niti sa cijenom 0,00 kn. Iako u spornoj ćeliji E12 nije bilo moguće prikazati cijenu od 0,00, bilo je moguće ispuniti navedenu stavku, a što tužitelj nije učinio, tužitelj navedenu stavku nije ispunio niti u traci za unos podataka, a niti u samoj ćeliji. Da je tužitelj u traci za unos podataka navedenu stavku ispunio na način da je upisao da je cijena 0.00, u ćeliji bi se prikazala oznaka „-,,. Dakle, tužitelj nije ispunio spornu stavku, a što tužitelj u tužbi niti ne osporava već svoj propust opravdava osporavanjem samog troškovnika, odnosno DON-i, a koja u fazi postupka pregleda i ocjene ponuda ima svojstvo „pravomoćnosti“ (članak 406. stavak 2. Zakona). Očito je da tužitelj nije izradio ponudu s dužnom pažnjom, odnosno nije ispunio sve tražene stavke u troškovniku. Kako je postupak javne nabave formalan postupak, ponuditelji su dužni postupati sukladno uvjetima i zahtjevima iz DON-i, slijedom čega se od njih očekuje povećani stupanj pažnje prilikom sastavljanja ponude. Tužitelj niti na koji način nije naručitelju u samoj ponudi dao do znanja da navedenu stavku troškovnika nudi po cijeni od 0,00 kn, a što je mogao učiniti ukoliko je točna tvrdnja da nije mogao popuniti predmetnu stavku troškovnika. Tako je tužitelj mogao, da je primjenjivao dužnu pažnju prilikom sastavljanja ponude, u slučaju da je točno da je imao namjeru ponuditi istu stavku troškovnika po cijeni od 0,00 kn te ukoliko je točno da nije mogao upisati cijenu u navedenu stavku isto navesti kao napomenu u posebnom dokumentu u okviru ponude, a što bi naručitelj mogao

razmotriti i ocijeniti prilikom pregleda i ocjena ponuda. Tužitelj u tužbi pogrešno zaključuje da u konkretnom slučaju nije bilo dopušteno ponuditi jedinične cijene po cijeni 0,00 kn. Konkretnim troškovnikom je bilo dopušteno ponuditi jediničnu cijenu 0,00 kn, pri čemu bi se takva cijena pokazivala oznakom „-,,. Da je tužitelj za spornu stavku u traci za upis podataka upisao 0,00, navedeno bi se prikazalo u spornoj ćeliji, te bi takva ponuda tužitelja bila valjana jer bi udovoljavala DON-i, točnije, zahtjevu da sve stavke troškovnika moraju biti ispunjene. Kako tužitelj nije ispunio sve stavke troškovnika, njegova ponuda nije sukladna uvjetima i zahtjevima iz DON-i te je naručitelj pravilno postupio kada je takvu ponudu odbio. Glede navoda tužitelja da je naručitelj u konkretnom slučaju bio dužan primijeniti odredbu članka 293. Zakona u odnosu na ponudu tužitelja smatra isti navod neosnovanim ističući da je dodatno ograničenje u primjeni članka 293. Zakona propisano člankom 20 stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (Narodne novine, broj 65/17. i 75/20., dalje: Pravilnik) kojim je normirano da se ponuđeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. Zakona. Stoga iz navedenih odredbi proizlazi zakonitost postupanja naručitelja tim više što primjena odredbe članka 293. Zakona ne smije dovesti do izmjene ponude niti do dostave troškovnika u postupku pregleda i ocjena ponuda. Naručitelj je točkom broj 2.7. DON-i propisao da ako ponuditelj ne ispunji troškovnik u skladu sa zahtjevima iz DON-i, smatrat će se da je takav troškovnik nepotpun, nevažeći te će ponuda biti odbijena. Dakle, naručitelj je propisao da će se nedostaci u ispunjavanju troškovnika sankcionirati odbijanjem ponude, pa je naručitelj postupio sukladno vlastitoj DON-i kada je ponudu tužitelja odbio. Konačno, tužitelj nije ispunio jediničnu cijenu stavke. Ukoliko takva stavka nije popunjena, navedeno znači da takva stavka nije niti ponuđena. Da bi se moglo smatrati da je određena stavka ponuđena, za istu je trebala biti upisana cijena, pa makar i cijena 0,00 kn (u konkretnom slučaju oznaka u ćeliji „-,,), ukoliko je cijena navedene stavke, primjerice, uključena u cijenu drugih stavki, a što u konkretnom predmetu nije slučaj. Stoga, navedenu stavku tužitelj nije ponudio, iako je ta stavka predmet nabave. Stoga bi primjenom članka 293. Zakona došlo do pregovaranja o ponuđenom predmetu nabave kao i ponuđenoj cijeni budući da bi eventualno popunjavanje moglo biti od utjecaja i na promjenu ocjene ponude. Navedeni stav tuženika je potvrđen presudom Visokog upravnog suda RH, broj: UsII-767/19. u kojoj sud navodi da je pravilno tuženik zaključio da zbog utvrđenih nedostataka. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

Zainteresirana osoba – naručitelj se očitovao o tužbi tužitelja podneskom od 2. veljače 2021. i 4. veljače 021., u bitnom pojašnjavajući iscrpno postupak javne nabave očitujući se ujedno o svim stavkama tužbe tužitelja napominjući da je točkom 2.7. DON-i određeno, između ostalog, da ponuditelj treba za tražene stavke troškovnika ispuniti jediničnu cijenu stavke (po jedinici mjere), ukupno cijenu stavke bez PDV-a, te cijenu ponude bez PDV-a, iznos PDV-a i ukupnu cijenu ponude s PDV-om. U troškovniku moraju biti popunjene sve stavke. Ponuditelji su dužni upisati samo jedinične cijene, a da će se ukupna cijena stavke bez PDV-a, te cijena ponude bez PDV-a, iznos PDV-a i ukupna cijena ponude s PDV-om automatski izračunati pomoću formula koja je naručitelj integrirao u troškovniku. Ako ponuditelj ne ispunji troškovnik u skladu sa zahtjevima iz predmetne DON, promijeni tekst ili količine navedene u obrascu troškovnika, smatrat će se da je takav troškovnik nepotpun i nevažeći, te će ponuda biti odbijena. Pregledom troškovnika tužitelja utvrđeno je da na listu D-dizala, redni broj: D.01, ćelija, E12, opis –,,izrada, dobava, isporuka opreme postrojenja dizala, te izrada izvedbenog projekta dizela prema projektnom zadatku/glavnom projektu i specifikaciji opreme postrojenja dizela po sklopovima sa valjanom atestnom dokumentacijom i certifikatima“ nije ispunjena stavka koja se odnosi na jediničnu cijenu, a tužitelj u tužbi

implicira da je on ponudio 0,00 kn za predmetnu stavku, međutim, to ne proizlazi iz njegove ponude, a kako je prikazano u prilogu naručitelja.

Zajednica ponuditelja kao zainteresirana osoba, odnosno odabrani ponuditelji, u svom odgovoru na tužbu se pozivaju na odredbu članka 406. Zakona o javnoj nabavi da je u smislu citirane odredbe tužitelj mogao podnijeti žalbu koja bi se sadržajno odnosila na sadržaj DON-i, u skladu s člankom 406. stavak 2. Zakona. Napominje da je natječaj objavljen 5. lipnja 2019., a da je dan predaje ponuda bio 26. kolovoza 2020., pa je tužitelj u navedenom razdoblju mogao od javnog naručitelja u skladu s člankom 202. stavak 1. Zakona zatražiti dodatne informacije, objašnjenja ili izmjenu u vezi s DON-i, u kom slučaju bi javni naručitelj bio u obvezi dati odgovor u zakonom propisanim rokovima, pa ako tužitelj ne bi bio odgovorom zadovoljan, sukladno odredbi članka 406. stavak 1. točka 1. Zakona mogao bi u roku od 10 dana izjaviti žalbu u odnosu na sadržaj DON-i čiji sadržaj tužitelj sada glavninom svojih tužbenih navoda dovodi u pitanje. Tužitelj je mogao ali nije tražio dodatne informacije te je cijeli problem oko formata troškovnika istaknuo tek u žalbi na odabir najpovoljnijeg ponuditelja pa je time vlastitim propustom prekludirano isticanje prigovora na kvalitetu DON-i koji je sastavni dio te dokumentacije. Predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Budući da je u konkretnom slučaju sporno pravno pitanje odnosno primjena materijalnog prava, Sud je riješio spor bez provođenja rasprave u smislu članka 36. točke 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je naručitelj u konkretnom slučaju dokumentacijom o nabavi (dalje: DON-i) i to točkom 2.7. propisao da ponuditelj treba u zatražene stavke troškovnika upisati jediničnu cijenu stavke (po jedinici mjere), ukupnu cijenu stavke PDV-a, cijenu ponude bez PDV-a, iznos PDV-a te ukupnu cijenu ponude s PDV-om. U troškovniku moraju biti popunjene sve stavke te su ponuditelji dužni upisati jedinične cijene. Ako ponuditelj ne ispunji troškovnik sukladno zahtjevima iz DON-i, ako promijeni tekst ili količine navedene u obrascu troškovnika, smatrat će se da je takav troškovnik nepotpun i nevažeći te će ponuda biti odbijena.

Prema točki 6.1.1. DON-i koja propisuje sadržaj ponude je, među ostalim, navedeno da ponuda sadržava popunjen troškovnik.

Proizlazi da je u konkretnom slučaju naručitelj pregledom troškovnika utvrdio da u listu D-DIZALA, redni broj: D.01, ćelija E12 nije ispunjena stavka koja se odnosi na jediničnu cijenu. Dakle, utvrđeno je da nedostaje jedna pojedinačna cijena, a što je suprotno propisanom u DON-i.

Tužitelj tužbenim navodima ne osporava navedeno, međutim tvrdi da je ponudio u navedenoj stavci 0,00 kn za predmetnu stavku, ali da zbog načina na koji je kreiran i formiran troškovnik naručitelja u Excelu, kada je jedinična cijena pojedine stavke 0,00 kn, u ćelijama troškovnika nije moguće iskazati brojčanu vrijednost.

Međutim, prema ocjeni ovog Suda osnovano je tuženik ocijenio da troškovnik u ponudi tužitelja nije popunjen na način kako je to propisano DON-i budući da nisu popunjene sve tražene stavke troškovnika propisane DON-i.

Kako se radi o nedostatku troškovnika i nepostupanju sukladno propisanom DON-i prema ocjeni ovog Suda osnovano su naručitelj i tuženik zaključili da u konkretnom slučaju nije moguće primijeniti odredbu članka 293. Zakona o javnoj nabavi iz 2016. godine, odnosno da nije bilo moguće zatražiti od tužitelja dopunu, razjašnjenje ili upotpunjavanje.

Zbog utvrđenog nedostatka u troškovniku tužitelja naručitelj nije mogao postupiti sukladno navedenoj odredbi članka 293. Zakona imajući u vidu upravo naprijed citiranu točku 7.2.1. DON prema kojoj ukoliko ponuditelj ne ispuni troškovnik sukladno zahtjevima iz DON-i smatrat će se da je takav troškovnik nepotpun i nevažeći te će takva ponuda biti odbijena.

Naime, ovaj Sud ocjenjuje da citirana odredba članka 293. Zakona nije mogla biti primijenjena u konkretnom slučaju iz razloga što bi pozivanje tužitelja po navedenoj odredbi Zakona rezultiralo prilaganjem od strane tužitelja troškovnika sa iskazanom jediničnom cijenom o stavci u kojoj prvotno nije bila iskazana da bi navedeno dovelo od izmjene cijene ponude, kako je to već izraženo shvaćanje u presudi ovog Suda, poslovnog broja UsII-767/19, na koju se pozvao i tuženik u odgovoru na tužbu.

Sud napominje da je postupak javne nabave u smislu odredbe članka 280. Zakona strogo formalan postupak, pa su ponuditelji dužni postupati u skladu s uvjetima i zahtjevima iz Dokumentacije o nabavi.

Sud prihvaća konstataciju tuženika iz odgovora na tužbu da je tužitelj mogao, ukoliko nije mogao upisati cijenu u navedenom stavku, trebao navedeni problem kao napomenu naznačiti u posebnom dokumentu u okviru ponude, pa bi naručitelj imao mogućnost razmotriti i ocijeniti isto prilikom pregleda i ocjena ponuda, provjeriti na vrijeme navedenu napomenu i eventualno pozvati tužitelja.

S obzirom na sve naprijed navedeno i utvrđeno iz navedenih razloga sud tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje neosnovanim, pa je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima riješio kao pod točkom I. izreke presude.

Kako tužitelj nije uspio u sporu s tužbenim zahtjevom, to je neosnovan i njegov zahtjev za naknadom troškova upravnog spora, pa je u odnosu na navedeni zahtjev odlučeno kao pod točkom II. izreke presude na temelju odredbe članka 79. stavak 4. istog Zakona.

U Zagrebu, 18. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlašteni službenik

Tanja Nemčić